

[Landbrugsministeren.]

vi aldrig tænkt os — ja, jeg vil ikke sige aldrig, for vi havde jo en Gang en Smørkrig; men det er et overvundet Standpunkt. Der er ikke i dette Lovforslag gjort noget Forsøg paa at lægge Hindringer i Vejen for at fremstille saa megen Margarine og saa megen Kunstflødeis, som man vil, og sælge saa meget, som man kan; Fremstillingen maa blot ikke ske paa Mejerierne, lige saa lidt som disse maa beskæftige sig med andet end Naturprodukter. Det er denne Sammenblanding, vi ønsker at undgaa, andet og mere er der ikke i Lovforslaget, og det har i Virkeligheden Interesse saavel for Producenterne som Forbrugerne.

Maa jeg endelig med Hensyn til Mejeriernes Stilling overfor Fabriktilsynet udtale, at det er ikke en ny Særstilling, der her indføres. Den har de, og den Produktion, der her er Tale om, er en Produktion, som paa fuldkommen naturlig Maade indgaar i Mejeriernes Drift; der forandres ikke noget i deres Karakter, fordi denne Virksomhed knyttes til enkelte Mejerier.

Hvordan Mejerierne skal forholde sig med Hensyn til Hærtningsrummet, tror jeg ærlig talt, de nok skal finde paa af sig selv, uden at vi her paa Rigsdagen behøver at spekulere over, hvordan de skal faa Isen ind i og ud af Hærtningsrummet. Jeg kan stadig ikke give det ærede Medlem Ret i, at det er Fabriktilsynet, der overfor Rigsdagen og Administrationen skal angive, hvad der skal ind under Tilsynet. Det er Tilsynets Sag at passe den Opgave, som Rigsdagen og Administrationen har betroet det, men det er Lovgivningsmagtens og Administrationens Opgave i Overensstemmelse med al sund Sans i Befolkningen at trække naturlige Grænser for dette Tilsyn. Ellers kan vi jo ikke bestille andet her i Landet end at føre Tilsyn med hinanden, og det er en meget uproduktiv Beskæftigelse.

Henriette Crone: Jeg fik jo nu et bestemt Svar af den højtærede Landbrugsminister. Det er ikke Meningen, at man ved dette Lovforslag eller maaske i Henhold til en anden Lov vil lægge Produktionen af Kunstfløde Hindringer i Vejen, man vil kunne fortsætte med at producere denne Vare. Men een Ting kan den højtærede Landbrugsminister ikke afkræfte, og det er, at det er en Beskyttelse for Landbruget, en Beskyttelse, jeg ikke har taget Afstand fra. Det er en Beskyttelse for Landbruget, thi der findes vist neppe nogen større Beskyttelse end denne, at man til enhver Tid

ved, hvad den Vare, man køber, er, og hvad den indeholder, og jeg vil hævde, at den store Fordel har Landbruget fremfor andre: man ved, om den Artikel, man køber, er et dansk Landbrugsprodukt, eller hvad den er, og derfor vil jeg fremdeles holde paa, at det absolut er en Beskyttelse for Landbruget.

Efter den højtærede Ministers Udtalelser at dømme har jeg desværre ikke saa megen Grund til at haabe paa, at Ministeren har taget Lære af dette Eksempel, at man kan staa i Fare for at være ude for en Konkurrence, hvori man ikke kan klare sig. Jeg havde haabet, at den højtærede Minister paa andre Omraader havde været lettere at faa i Tale.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Naar det ærede Medlem (Henriette Crone) vedblivende vil hævde, at det er en Beskyttelse for Landbruget, at Margarinefabrikkerne ikke maa fremstille Flødeis, Mælk og Fløde og lige saa lidt maa fremstille Smør, maa det ærede Medlem, hvis der skal være Konsekvens i Standpunktet, ogsaa hævde, at det er en Beskyttelse for Margarinefabrikkerne, at Mejerierne ikke maa fremstille Margarine, ej heller kunstig Flødeis.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Frandsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 95 af 1. April 1925 om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3669; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 473).

Sagen sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.